

„Iancu Jianu“ de Alexandru Mîru și Aurel Tita în interpretarea Teatrului de păpuși din Craiova. Regia, Horia Davidescu. Scenografia, Eustațiu Gregorian.

De vorbă cu:

Horia Davidescu

Directorul Teatrului de păpuși din Craiova

despre evoluția teatrului păpușăresc

Este foarte interesantă „filogenia“ teatrului de păpuși din Oltenia. În 1949, pedagogul Horia Davidescu, împreună cu educatoarea Ștefania Alexandrescu, Maria Diaconu și Alexandrina Stoica au înființat pe lângă Inspectoratul școlar Craiova o grupă de păpușari amatori. Ne aflăm în plină revoluție culturală, cînd comuniștii erau chemați să cîitorească începuturi în spațiile vacante ale artei. Amatorii au dovedit curînd o vocație profesională. Păpușile lor participau la evenimentele împlinite din mers. Erau nu numai niște păpuși didactice, ci se confruntau în arta interpretării cu veritabilii actori. Spectacolele atrăgeau în sala „Lumina“ din Craiova un public entuziast. A urmat inevitabil primul salt: în 1950 Teatrul Național din străvechea Bănie a creat secția „teatrul de păpuși“. Amatorul Horia Davidescu, (care eu ani în urmă ucenicise pe lângă un actor bucureștean, anume Feral), devine acum scenograf, modelator de păpuși, actor minutor și regizor artistic. În două decenii și jumătate, teatrul de păpuși craiovean și-a conturat o personalitate. Colectivul artistic (11 actori, un regizor artistic și un pictor scenograf) se comportă cu maturitatea specifică unui teatru serios.

— Horia Davidescu, sintezi directorul și regizorul acestei case de păpuși de la piatra de temelie. Este cunoscut faptul că numai în ultimii 10 ani s-au pus în scenă peste 40 de premiere, că ați participat la concursuri și festivaluri naționale și internaționale. Ați realizat de asemenea fructuoase turnee în Bulgaria, Jugoslavia, Mongolia, R.P.D. Coreeană, Republica Populară Chineză, Alger, Tunis și alte țări. Colectivul artistic a primit premii și mențiuni la toate festivalurile internaționale și spațiul nu-mi permite să le enumăr. Dar să fugim din pla-

nul diacronic: ce înseamnă azi Teatrul de păpuși din Craiova?

— Dincolo de numeroasele premii de prestigiu mondial, de colaborările cu diverse televiziuni străine, fapt care ne permite o raportare valorică, pe plan local sîntem un concurent preferat emisiunilor specifice de la televiziune, radio și cinematograf. Nu știu dacă acest fapt vă divulgă întru totul o realitate necesară oricărui teatru: statornicia dar și sporirea publicului. Teatrul există prin public. De multe ori sînt invitat la București și asist la diverse ședințe în care se pune

problema crizei de spectatori la teatrul de păpuși și este acuzată televiziunea (sau cinematograful) de neloialitate. În Craiova, „războiul” acesta păpușile l-au câștigat. Sistem amenințați de părinți că nu le permitem să pătrundă (împreună cu copiii, firește) peste numărul locurilor. Am modificat de aceea programul; am sporit numărul spectacolelor. Duminica prezentăm două spectacole dimineața. Ținând seama de faptul că televiziunea prezintă la acele ore seriale cu lei și comori fabuloase, merită să ne lăudăm. Vă asigur că nu intervine cu nimic un organizator de spectacole. Afișajul este suficient. Craiovenii simt nevoia să vină cu copiii la teatrul nostru. Acești părinți sînt spectatorii noștri care în urmă cu douăzeci de ani erau copii. Gustul pentru limbajul păpușilor a rămas. Poate și păpușile noastre, în confruntare cu actorul veritabil, au evoluat.

— În ritualul spectacolului cu marionete, păpușa este actorul. Un actor de lemn, a cărui viață este ascunsă în sfîrșit... Cui sînt primeste acești actori ?

— Păpușa trebuie să fie alta cu fiecare spectacol nou. Păpușa joacă întotdeauna un singur rol. De aceea, cînd scenograful este și creator de păpuși, între el și regizor se naște un dialog fructuos, în favoarea specta-

colului. Interlocutorul meu este un nume: Eustațiu Gregorian. A obținut la două festivaluri internaționale premiul I și medalia de aur pentru scenografie. Păpușile create de Gregorian au o valoare plastică recunoscută peste hotare; pînă și Hollywood-ul i-a folosit unele idei plastice.

— În repertoriul teatrului dumneavoastră am observat o preferință pentru textele inspirate din istoria patriei dar și din fabulosul folcloric. După „Iancu Jianu”, pregătiți acum un scenariu inspirat din balada fantastică „Sora soarelui”. Aceste preocupări tematice își găsesc și un corespondent scenic evoluat, modern ?

— Vreau să rămîn la teatrul de păpuși, în sensul lui propriu, indiferent de modalitățile mixte pe care le experimentăm. (Căutăm să scoatem din culise și actorii propriu-ziși, să fie nu numai mînuitori de păpuși, ci și interpreți.) Se aude că pe lângă Institutul de artă teatrală și cinematografică se va înființa o școală postliceală pentru interpreții păpușii. Ar însemna o recunoaștere a specificității teatrului ce se exprimă prin păpuși, precum și a unei școli românești în acel domeniu. Cred că Craiova se poate mîndri, în această perspectivă, cu o contribuție de netăgăduit.

T. Pau

FOTOCRONICA

Tănase Cazimir (Profesorul) și Julieta Szöny (Ada) în „Passacaglia” de Titus Popovici. Teatrul Dramatic Baia-Mare. Regia: Petre Popescu, de la Teatrul „Bulandra”